

Kulturdepartementet

Kun per e-post: postmottak@kud.dep.no

24.06.2013

Høring av NOU 2013:4 Kulturutredningen 2014

Vi viser til høringsbrev sendt 11. mars d.å.

Slik det framkommer av utvalgets vurdering under punkt 11.10.4: *“Storparten av realøkningen i statlige bevilgninger til filmområdet i tiden etter 2005 har gått til det nye filminstituttet.”*

Nærmere bestemt: 126 millioner kroner, eller 82 prosent av realøkningen til filmområdet i perioden 2006 til 2013, gikk til ulike formål ved Norsk filminstitutt. 31 millioner kroner, eller 18 prosent av realøkningen, har gått til regionale filmvirksomheter. I samme periode har *antall* regionale filmsentre og filmfond med tilskudd over statsbudsjettet økt fra fem til 13. De nyetablerte av disse regionale institusjonene mottok brorparten (27 millioner) av tilskuddsøkningen som fant sted mellom 2006 og 2013.

I lys av dette overrasker det oss ikke særlig at utredningen konkluderer (som evalueringsrapporten *For en neve dollar mer* gjorde i 2011) *“at det ikke har skjedd markerte forskyvninger av tyngdepunktene i filmnæringene. Utvalget ser at det tar tid å utvikle bærekraftige og stabile produksjonsmiljø utenfor Oslo. Dette bør være en prioritert oppgave innenfor filmpolitikken i årene som kommer.”*

I så måte ble 2013 et ubeleilig hvileskjær, uten realøkning i støtten til de regionale tiltakene. Dersom vi skal oppfylle ambisjonen fra *Veiviseren*, definert som *at «det er viktig at de regionale og nasjonale ordningene utfyller og støtter opp under hverandre for å bidra til å nå de overordnede målene på filmområdet»*, trengs et fortsatt løft for de regionale filmsentrene og filmfondene.

Satsingen på regionale filmsentre gjennom Kulturløftet I og II har vært en ubetinget suksess, med fremvekst av kort- og dokumentarfilmprodusenter over store deler av landet, parallelt med styrking av de mer etablerte miljøene. Det behøves dog et ytterligere løft for fullt ut å realisere de ambisjonene som Kulturløftet lanserer. Å fryse bevilgningene på dagens nivå vil innebære en reversering av utviklingen.

For fondenes del ser vi med forventning på departementets endelige behandling av *“For en neve dollar mer”*. Kulturutredningen gjentar de positive konklusjonene derfra, med hensyn til kapitaltilførsel, styrking av de regionale filmnæringene og større geografisk mangfold i norsk filmproduksjon. Samtidig vet vi at de regionale filmfondene ikke har økt sine statstilskudd siden 2007. FilmReg tilrår at departementet legger til grunn en ny modell for fordeling av tilskuddene til de regionale filmfondene, basert på Ryssevik-rapportens anbefalinger. Den nye fordelingsmodellen bør kombineres med en økning av det samlede støttenivået slik at ingen fond må oppleve nedgang i sine tilskudd. På en slik måte vil en kunne kombinere framveksten av nye filmmiljøer (såkorn) med en styrking av de mer veletablerte regionale miljøene (spissing).

Selv om Norsk filminstitutt har et nasjonalt ansvar, er det liten tvil om at filmsentrene og filmfondene er de regionale filmmiljøenes fremste støttespillere. For å sikre disse miljøenes bærekraft, mener vi at ambisjonen gjennom Kulturløftet III må være at regionenes andel av Kulturdepartementets filmbevilgninger skal øke fra dagens omlag 10 prosent til 20 prosent. En slik prioritering av regionale filmfond og sentre vil være helt nødvendig dersom en ønsker å skape en reell grobunn for filmnæring og filmkunst i regionene. Dermed bør formuleringen om regional film i Kulturløftet III også skjerpes til å lyde: "Det skal skapes bærekraftige produksjonsmiljøer i regionene."

For øvrig nevner ikke Kulturutredningen forslaget fra FilmReg om å etablere en incentivordning for å tiltrekke internasjonale produksjoner til landet. Foruten økt statlig støtte til filmsentre og filmfond, er det incentivordningen for utenlandske filmer som vil være det mest effektive virkemiddelet for å skape bærekraftige produksjonsmiljøer i regionene. En incentivordning vil øke volumet på filmproduksjon i store deler av Norge, og dermed bidra til kompetanseheving i hele landet. Vi registrerer derfor med glede at den nylig lanserte kulturnæringsplanen "Fra gründer til kulturbedrift" bærer bud om en *"kartlegging av resultatene av incentivordninger i land som har slike ordninger. Kartleggingen bør vurdere effekten av en incentivordning sett i sammenheng med de øvrige virkemidlene som samlet sett står til rådighet for norsk filmnæring."* FilmReg ønsker i den forbindelse å tilby vår deltakelse i kartleggingsprosessen. I samme prosess finner vi det naturlig også å vurdere det eksisterende apparatet for å tiltrekke og tilrettelegge for utenlandske produksjoner, herunder den nasjonale filmkommisjonen og hvordan denne fungerer i samspill med de regionale filmkommisjonene.

Avslutningsvis registrerer vi at utredningen beskriver at dataspill er blitt en viktig del av barn og unges kultur- og mediehverdag, og at bruken av spill er økende. Markedet domineres derimot av importerte spill. Det blir derfor stadig viktigere at barn og unge får tilgang på spill av høy kvalitet, basert på norsk språk og kultur. Gode tilskuddsordninger vil være nødvendig for å sikre dette tilbudet, og en rekke av FilmRegs medlemmer forvalter nå midler til spillutvikling. Derfor mener vi at dataspill bør inngå som et konkret tema i det neste Kulturløftet, med like tydelig definerte målsettinger og forventninger som for filmområdet.

Med vennlig hilsen,
for FilmRegs styre og medlemmer

(sign.)

Lars Leegaard Marøy
styreleder